ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Romana Fremra a soudců Mgr. Jana Podaného a Mgr. Jany Kajzrové ve věci

žalobce: **Podnikaček s.r.o.**, IČO 09984127
sídlem Třinecká 769, 199 00 Praha 9 – Letňany
zastoupen advokátkou JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph.D.
sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **I N**, IČO
sídlem

o zaplacení částky 15 184 Kč s příslušenstvím, rozsudkem pro uznání
o odvolání žalované proti rozsudku pro uznání Okresního soudu v Rakovníku ze dne 27. 11. 2025, č.j. 8 C 263/2025-36

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni plnou náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 5 300 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Šulcová

Odůvodnění:

1. Shora citovaným rozsudkem pro uznání Okresního soudu v Rakovníku ze dne 27. 11. 2025, č.j. 8 C 263/2025-36 (dále jen „rozsudek soudu prvního stupně“) bylo rozhodnuto, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni 15 184 Kč se smluvním úrokem z prodlení 0,5 % denně z částky 12 855 Kč za dobu od 26. 6. 2025 do 23. 9. 2025 a smluvní úrok z prodlení 0,1 % denně z částky 12 855 Kč za dobu od 24. 9. 2025 do zaplacení, vše ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.). Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů 8 749,7 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně (výrok II.).

2. Rozhodnutí soudu prvního stupně bylo odůvodněno ustanovením § 114b zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), když shledal, že podmínky pro rozhodnutí rozsudkem pro uznání byly v dané věci splněny. Soud prvního stupně vydal 1. 10. 2025 elektronický platební rozkaz, kterým zcela žalobě vyhověl a doručil ho téhož dne do datové schránky žalované. Žalovaná podala žalovaná 9. 10. 2025 včasný odpor, jenž obsahoval pouze prostý nesouhlas s platebním rozkazem, aniž by žalovaná v zákonné lhůtě vyjádřila obranu proti uplatněnému nároku. Jestliže po uplynutí lhůty a po vydání rozsudku, dne 1. 12. 2025 došlo soudu vyjádření žalované, v němž namítla řadu skutečností, proti uplatněnému nároku, nelze k němu přihlížet, resp. při vázanosti vydaným rozsudkem nemůže mít v řízení před soudem prvního stupně žádnou relevanci. Jednalo se o obranu opožděnou, kdy žalovaná ani netvrdila žádný zvláštní důvod, pro který nemohla vyjádření do 18. 11. 2025 včetně podat alespoň k poštovní přepravě. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 151 odst. 1, 2 o.s.ř. za použití § 142 odst. 1 o.s.ř. a ve věci zcela úspěšné žalobkyni bylo přiznáno právo na plnou náhradu nákladů řízení ve výši 8 749,70 Kč. Lhůta k zaplacení náhrady nákladů řízení byla určena třídenní (§ 160 odst. l o.s.ř.) s povinností plnit k rukám advokáta (§ 149 odst. l o.s.ř.).

3. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné odvolání. Požádala o zrušení rozsudku a vrácení věci k novému projednání. Poukázala na to, že nebylo lehké potřebné informace sehnat a naformulovat. Vyjádření zasílala soudu poštou dne 26. 11. 2025, tedy ještě před vydáním rozsudku. Vede spor ještě s dceřinou společností žalobkyně s podobným kontextem. Obě poskytují podnikatelské úvěry, ale jedná se o jednání využívající mezery v zákoně o spotřebitelském úvěru. Jejich nabídky se tváří výhodně, ovšem skutečné RPSN a poplatky sahají nad morální úrovně. Neprověřují použití finančních prostředků na podnikání ani zda je podnikatel aktivní. Proti zaplacení poskytnutých peněz nemá výhrady a se zástupci protistrany aktivně komunikovala a žádala o splátkový kalendář.

4. Žalobkyně se k odvolání vyjádřila tak, že navrhla potvrzení rozsudku. Poukázala na to, že poskytuje úvěry výhradně podnikajícím osobám, což žalovaná splňuje a ve smlouvě to sama prohlásila.

5. Žalovaná se z jednání odvolacího soudu omluvila s tím, že předvolání k jednání našla v datové schránce až 12.3.2026 a nestihla si zajistit dopravu a absence v zaměstnání by jí způsobila značné problémy. Omluva žalované nebyla důvodem pro odročení jednání. Žalovaná o odročení jednání ani nežádala, a přitom byly splněny podmínky pro projednání věci bez její účasti. Předvolání k jednání na den 16.3.2026 bylo žalované doručeno do její datové schránky již dne 27.2.2026, kdy se přihlásila oprávněná osoba (žalovaná), tedy nikoliv až 12.3.2026, jak uvedla žalovaná. Žalovaná tedy měla zachovanou 10denní lhůtu k přípravě na jednání a dostatek času k zajištění své účasti. Odvolací soud proto věc projednal a rozhodl bez účasti žalované (§ 101 odst. 3 o.s.ř.).

6. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které mu předcházelo, podle § 212 a § 212a odst. 1, 4, 5 zákona č. 99/1963 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Šulcová

občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „o.s.ř.“) a shledal odvolání žalované neopodstatněným.

7. Podle § 205b o.s.ř. u odvolání proti rozsudku pro uznání nebo proti rozsudku pro zmeškání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání (§ 153a, 153b).

8. Podle § 114b odst. 1 až 5 o.s.ř. vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), nebo je-li žalovaným ke dni zahájení řízení nebo ke dni vstupu do řízení nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti. K podání vyjádření podle odstavce 1 předseda senátu určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení. Bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, určí tuto lhůtu až ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu, elektronickému platebnímu rozkazu nebo evropskému platebnímu rozkazu. Usnesení podle odstavce 1 nelze vydat nebo doručit po přípravném jednání podle § 114c nebo po prvním jednání ve věci. Usnesení podle odstavce 1 musí být žalovanému doručeno do vlastních rukou. Náhradní doručení je vyloučeno; to neplatí, doručuje-li se prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Usnesení nesmí být žalovanému doručeno dříve než žaloba. Jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby.

9. Podle § 153a odst. 3 o.s.ř. rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6 o.s.ř.).

10. Podle obsahu spisu podala žalobkyně dne 24. 9. 2025 u soudu prvního stupně návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, kterým se domáhala zaplacení částky 15 184 Kč se smluvním úrokem z prodlení 0,5 % denně z částky 12 855 Kč za dobu od 26. 6. 2025 do 23. 9. 2025 a smluvním úrokem z prodlení 0,1 % denně z částky 12 855 Kč za dobu od 24. 9. 2025 do zaplacení. Tvrdila, že žalovaná nesplatila úvěr, který jí byl žalobkyní poskytnut na základě smlouvy o podnikatelském úvěru ze dne 26. 5. 2025 č. [redacted] ve výši 8 000 Kč. Ve smlouvě byl sjednán poplatek 4 855 Kč a úrok 329 Kč. Pro případ prodlení žalované bylo sjednáno, že žalobkyně může požadovat poplatky za upomínku ve výši 500 Kč, smluvní úrok z prodlení 0,5% denně z dlužné částky po dobu prvních 90 dnů prodlení a smluvní úrok z prodlení 0,1% denně od 91. dne až do zaplacení. Žalobkyně vyplatila žalované sjednaný úvěr v den uzavření smlouvy 26. 5. 2025 a žalovaná jej měla splatit do 25. 6. 2025, což ani přes upomínky žalobkyně neučinila. Úvěr byl sjednán mezi podnikateli, jako podnikatelský.

11. Soudem prvního stupně byl dne 1. 10. 2025 vydán elektronický platební rozkaz č. j. EPR 272563/2025-5, kterým bylo návrhu zcela vyhověno a žalované uložena povinnost k náhradě nákladů řízení. Současně bylo žalované uloženo pro případ, že proti němu podá odpor, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro podání odporu písemně vyjádřila, zda uplatněný nárok uznává zcela, zčásti či jej neuznává a pro případ, že nárok alespoň z části neuzná, aby uvedla rozhodující skutečnosti o věci samé, na nichž staví svou obranu, a aby označila důkazy k prokázání svých tvrzení a připojil listiny, jichž se ve vyjádření dovolává. Dále byla žalovaná

poučena v tom směru, že ve vyjádření je povinen uvést, zda nárok uplatněný v žalobě uznává, popřípadě zda nárok uznává jen zčásti nebo co do základu. Uzná-li nárok, rozhodne soud na tomto základě o věci samé (o její části nebo o jejím základu) rozsudkem pro uznání (§ 153a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, dále jen „o. s. ř.“) a podá-li proti platebnímu rozkazu včas odpor, ale bez vážného důvodu se ve věci samé nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, bude soud mít za to, že nárok, který je proti ní žalobou uplatňován, uznává a soud rozhodne rozsudkem pro uznání dle § 153a odst. 1 o. s. ř. Platební rozkaz byl doručen žalované do vlastních rukou dne 1. 10. 2025. Dne 9. 10. 2025 došel soudu prvního stupně odpor žalované, který podala poštovní přepravě dne 7. 10. 2025. Žalovaná podala proti shora uvedenému platebnímu rozkazu pouze blanketní (neodůvodněný) odpor, aniž by se dále ve věci ve stanovené lhůtě vyjádřila a neuvedla žádné důvody, pro které žalovaný nárok neuznává, pouze avizovala, že ve lhůtě 30 dnů odpor odůvodní samostatným podáním.

12. Uznání nároku ve smyslu ustanovení § 114b odst. 5 o.s.ř. nastává, jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle § 114b odst. 1 o.s.ř. včas nevyjádří ve věci a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, bez ohledu na to, zda za řízení uplatnil (mohl uplatnit) námitky jen procesní povahy. Žalovaný se ve smyslu § 114b odst. 5 o.s.ř. kvalifikovaně vyjádří (a zabrání tak fikci uznání nároku a vydání rozsudku pro uznání), jestliže z jeho včasného písemného vyjádření vyplývá, že nárok, který byl proti němu uplatněn žalobou, zcela neuznává a jestliže alespoň v základních obrysech vylíčí rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu; pouhý nesouhlas s žalobou nelze považovat za kvalifikované vyjádření způsobilé zabránit následkům předvídaným § 114b odst. 5 o.s.ř. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 3.10.2016, sp.zn. 28 Cdo 4013/2016, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 12. 2017, sp. zn. 28 Cdo 3075/2017). Ústavní soud v nálezu ze dne 1.8.2016 sp.zn. I. ÚS 1024/15 vyslovil, že fikce uznání dle § 114b odst. 5 o.s.ř. nemůže nastoupit a rozsudek pro uznání nelze vydat v situaci, kdy žalovaný zřetelně projeví jednak svůj nesouhlas s žalobou a jednak svůj zájem účastnit se projednání věci a vyřešení sporu bez jakéhokoli záměrného ztěžování, zdržování či oddalování postupu soudu. Fikcí uznání a následně vydáním rozsudku pro uznání také nelze fakticky sankcionovat žalovaného, zejména jde-li o osobu právně neznalou, za to, že sám neví, jaké jsou ty „správné právnické“ argumenty a námitky proti žalobě, s nimiž by mohl být v řízení úspěšný. Naopak tato právní úprava je vyhrazena pro případy lhostejné či obstrukční pasivity žalovaného, jejíž akceptace by byla z pohledu žalobce nespravedlivou, a proto může mít onen přísný důsledek v podobě předstírání, že žalovaný nárok žalobce uznal.

13. Odvolací soud dospěl ve shodě se soudem prvního stupně k závěru, že v projednávané věci byly splněny všechny podmínky pro vydání rozsudku pro uznání ve smyslu § 114b a § 153a o.s.ř. Elektronický platební rozkaz s výzvou podle § 114b o.s.ř. spolu se žalobou byly žalované řádně doručeny do vlastních rukou do její datové schránky, což žalovaná v odporu též potvrdila. Žalovaná si zjevně byla vědoma výzvy k podání vyjádření ve věci, o které byla řádně poučena, neboť v odporu sama avizovala, že se ve stanovené 30denní lhůtě vyjádří. Žalovaná se přesto ve lhůtě 30 dnů od uplynutí lhůty k podání odporu nijak ve věci nevyjádřila a do vyhlášení rozsudku pro uznání nedošlo soudu žádné vyjádření obsahující skutečnosti, na nichž by stavěla svoji obranu. Žalovaná v této lhůtě ani nedoložila, že by zde byl vážný důvod, který by jí ve vyjádření bránil, přestože byla soudem prvního stupně řádně poučena ve smyslu § 114b o.s.ř. o následcích s tím spojených. Elektronický platební rozkaz ze 1. 10. 2025 byl žalované doručen do datové schránky dne 1. 10. 2025 a lhůta k podání odporu končila dne 16. 10. 2025 a ode dne následujícího běžela lhůta 30 dnů k podání vyjádření ve věci, když byl žalovanou podán včasný odpor. Tato lhůta uplynula dne 18. 11. 2025. Soud prvního stupně rozhodl rozsudkem pro uznání ze dne 27. 11. 2025. Podle podacího razítka soudu až dne 1. 12. 2025 došlo soudu prvního stupně podání žalované označené jako doplnění odporu a datované dnem 7. 11. 2025. K podání

nebyla připojena žádná obálka. I pokud by žalovaná prokázala, že toto podání předala poštovní přepravě dne 26. 11. 2025, jak sama tvrdila, bylo by podáno až po uplynutí stanovené lhůty k vyjádření, která uplynula již dnem 18. 11. 2025. K tomuto vyjádření a uvedené obraně žalované již nemohlo být přihlédnuto. Žalovaná ani ve vyjádření ve věci ani v odvolání proti rozsudku pro uznání netvrdila, že by zde byly skutečnosti, které by jí bránily ve vylíčení tvrzení ve stanovené lhůtě soudu prvního stupně, resp. požádat o prodloužení lhůty k vyjádření. Takový postup žalované nelze považovat za důkaz aktivity ve věci a snahu se bránit žalobou uplatněnému nároku, spíše nasvědčuje účelovému protahování vyřízení věci. Z výše uvedeného vyplývá, že fikce uznání podle § 114b odst. 5 o.s.ř. mohla marným uplynutím lhůty k vyjádření nastoupit a odvolací soudu v souladu s judikaturou Ústavního soudu hodnotí její použití v posuzovaném případě jako přiměřené.

14. V projednávané věci se jedná o nárok na zaplacení úvěru s příslušenstvím poskytnutého na základě smlouvy uzavřené mezi podnikateli, a proto vydání rozsudku pro uznání v této věci nebrání její povaha a tento postup není v rozporu s kogentními ustanoveními právních předpisů (§ 153a odst. 2 o.s.ř.). Ve věci byly splněny všechny podmínky řízení a žaloba netrpí vadou, která by bránila jejímu projednání a rozhodnutí, když obsahuje všechny náležitosti a je určitá a srozumitelná (srov. § 42 odst. 4 a § 79 odst. 1 o.s.ř.). Elektronický platební rozkaz, kterým byla žalovaná vyzvána, aby se ve stanovené lhůtě ve věci písemně vyjádřila, obsahoval všechny předepsané formální náležitosti, včetně poučení o následcích jejího nesplnění. Ve věci dosud nedošlo ke koncentraci řízení, neboť neproběhlo první nebo přípravné jednání a nebyl zvolen jiný procesní postup urychlující řízení na úkor dokazování. Plnění požadované žalobkyní bylo odůvodněno skutečnostmi uvedenými v žalobě. Nejednalo se o řízení, ve kterém by soud konstituoval nové právo nebo povinnost, o které by se strany nemohly dohodnout. Jedná se proto o věc, ve které lze uzavřít a schválit smír (srov. § 99 o.s.ř.). Jednotlivé uplatněné nároky mají oporu ve skutkových tvrzeních obsažených v žalobě a nelze je z hledisek rozhodných pro jejich posouzení považovat za excesivní či dokonce protiprávní, a proto vydání rozsudku pro uznání v této věci nebrání její povaha a tento postup není v rozporu s kogentními ustanoveními právních předpisů (§ 153a odst. 2 o.s.ř.).

15. Soud prvního stupně proto postupoval v souladu s citovanými zákonnými ustanoveními a návrhu vyhověl na základě zákonné fikce uznání uplatněného nároku, když z tvrzení obsažených v žalobě lze odvodit žalobou uplatněný nárok, který žalovaná uznala. Rozsudek byl řádně odůvodněn ve vztahu ke všem rozhodným skutečnostem pro rozhodnutí ve věci.

16. Soud prvního stupně rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně v souladu s § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o.s.ř., když přiznal procesně úspěšné žalobkyni plnou náhradu nákladů řízení a správně určil i její výši, a proto lze na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně pro stručnost odkázat.

17. Ze shora uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

18. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn § 142 odst. 1, § 151 odst. 1 o.s.ř., za použití § 224 odst. 1 o.s.ř. a plným úspěchem žalobkyně v odvolacím řízení. Náklady odvolacího řízení sestávají z odměny advokáta za dva úkony po 1 740 Kč ve výši 3 480 Kč (vyjádření k odvolání a účast u jednání odvolacího soudu) s paušální náhradou hotových výdajů po 450 Kč za úkon ve výši 900 Kč podle § 6 odst. 1, § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. g), k), § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů a 21% náhrady daně z přidané hodnoty (DPH) ve výši 920 Kč, tj. celkem 5 300 Kč. Důvody pro aplikaci § 150 o.s.ř. nebyly tvrzeny ani zjištěny. Lhůta a místo k zaplacení náhrady nákladů řízení byly určeny podle § 160 odst. l o.s.ř. a § 149 odst. l o.s.ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Šulcová

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 16. března 2026

Mgr. Roman Fremr v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Šulcová